

Nagyobbak a követelmények

Munkásgyűlés a kábelgyárban

A Magyar Kábelművek szegedi gyárában tegnap, kedden délután munkásgyűlést tartottak. Ezen ott volt Lajkó Ferenc, az MSZMP Szeged városi bizottságának munkatársa is. László Gizella, a gyár szakszervezeti bizottsága titkárának megnyitása után dr. Laczkó Mihály, a Magyar Kábelművek vezérigazgató-helyettese ismertette a kábelművek előtt álló gazdasági feladatokat. A kábelművek a népgazdasági követelményekhez és a világszerte helyezéshez csak a korszerű termékszerkezettel és a gazdaságos termelés fokozásával alkalmazkodhat sikerrel. Ennek érdekében az utóbbi időben nagyarányú szelekciót és ezzel összefüggően profilistizálást hajtottak végre. A törekvést jól érzékelteti, hogy a korábbi 45 ezernél is több fajta gyártmányt ésszerű szervezéssel haterre csökkentették, s fokozatosan állnak arra, hogy egy kábeltypust csupán egy gyárban állítsanak elő.

Ezzel kapcsolatban többek közt elmondta a vezérigazgató-helyettes, hogy a tavalyi beruházás eredményeként Szegeden gyártják a Magyar Kábelművek legbonyolultabb termékét, a koaxiális kábelt. Ugyancsak a szegedi mun-

káskollektíva nevéhez fűződik a világszínvonalon álló töltött-terű kábel kifejlesztése és gyártása is.

Nagy feladatokat kell a gyárnak megoldania, hogy a magasabb népgazdasági követelményeknek megfeleljenek.

A vezérigazgató-helyettes beszámolója után Tombácz József, a Szegedi Kábelgyár igazgatója ismertette a szegedi gyár kollektívájával szemben támasztott követelményeket, melyeknek teljesítése a siker záloga.

Hazaérkezett Afrikából a magyar pártküldöttség

Kedden, tegnap hazaérkezett a Magyar Szocialista Munkáspárt küldöttsége, amely Gyenes Andrásnak, a Központi Bizottság titkárnak vezetésével látogatást tett a Mozambiki Népi Köztársaságban, az Angolai Népi Köztársaságban és a Kongói Népi Köztársaságban.

(MTI)

A gyermekév megyei programjának előkészítése

A Csongrád megyei Tanács ifjúságpolitikai bizottsága tartott rendkívüli ülést tegnap, kedden délután Szegeden, a tanács székházában. Az ülés témája a nemzetközi gyermekév célkitűzéseinek központi gondolatának szemléiben a megyei rendezvényterv egyeztetése és a program elvi javaslatának előkészítése volt.

Az ülésen elnöklő dr. Ágoston György, a szegedi József Attila Tudományegyetem neveléstudományi tanácsának vezetője, a nemzetközi gyermekév nemzeti bizottságának tagja beszélt a gyermekév jelentőségéről, feladatairól, majd Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese ismertette a javaslatot.

Betekintés a megye adataiba

Ismerjük-e Csongrád megyét? Nagyjából és egészében valószínűleg igen, hiszen gondjairól, eredményeiről naponta olvashatunk az újságban, s gyűléseken is beszélnek róla. Nem biztos azonban, hogy a lakosság tisztában van azokkal az adatokkal, amelyek jellemzik ezt a megyét, s talán sokan azt sem tudják, hol állunk jelenleg hazánk tizenkilenc megyéjének sorában. A szocialista fejlődés ugyanis szakadatlan, s amit egy korábbi időszakban tényként könyvelhettünk el, az mára mennyiségileg és minőségileg föltétlenül megváltozott.

Évről évre gazdagodunk — ezt bizonyítja a nemrég megjelent Területi Statisztikai Évkönyv, 1978 című adattár is. Nem árt, ha találunk benne egy kicsit, s legalább jó néhány tényszámot rögzítünk magunknak egy újabb esztendőre.

Az országról csak annyit, hogy tavaly január elsején 10 millió 671 ezer lakosa volt. Csongrád megye a maga 4263 négyzetkilométerével területileg a tizenkettedik, népesség szempontjából pedig (több mint 460 ezer a lakossága) a hatodik helyet foglalja el. Nálunk az iparban és az építőiparban egy évvel ezelőtt 88 ezernél többen dolgoztak, és ebben megelőzzük a csaknem 550 ezer lakosú Hajdú-Bihar megyét. A beruházás egy évvel ezelőtt 7,3 milliárd forint volt. A keresők száma 216 ezer, s ebből fizikai dolgozó 158 ezer 400. A dolgozó térszámok több mint 51 ezren vannak, a nyugdíjasok 23 ezren.

A közös gazdaságok többsége is termelhetnének, a hozamokban ugyanis bizonyos megtorpanás tapasztalható. Kevés a műtrágya-felhasználás, hatványagban csak 291 kilogramm, s a többi között talán ez is oka annak, hogy a búza hektáronkénti termés-átlagában nyolc megye megelőz bennünket. Békés megyében kis híján 47 mázsát arattak egy hektárról, de 4—5 mázsá többlettel olyan dunántúli megyék is előtűntek járnak, mint Tolna, Fejér és Baranya. Tavalyelőtt mindössze 513 hektárnyi talajt javítottunk, ugyanakkor a nálunk kisebb területű Győr-Sopron megyeiek 3 ezer hektárt. Összesen 20 ezer hektáron öntöztünk, a szomszédos Szolnok megyében pedig több mint háromszor ekkora területen.

Csongrád megyében az ország 800 ezer személyautójából 31 ezer fut, ha azonban a lakosság számához viszonyítjuk ezt a drága közlekedési eszközt, jóval több van belőle Baranyában, Bács-Kiskunban és még vagy tíz megyében. A múlt év elején 170 ezer lakásban laktunk, s ez 7525-tel több, mint két év-

vel korábban. A gázfogyasztásban — nem hiába itt a szénhidrogénmező — első helyen állunk az országban. A megyénkben dolgozik legtöbb orvos, összesen 1551, ez azonban — tekintettel az egyetemi kutatókra és oktatókra — nem azt jelenti, hogy a körzeti orvosi ellátás is itt a legjobb. Tízezer lakosra 64,3 kórházi (klinikai) ágy jut, s ez ugyancsak országos elsőséget mutat, kivéve természetesen a fővárost. Az 1977—78-as tanévben 43 ezer 687 gyerek járt nálunk általános iskolába. A középiskolások száma 18 ezer 190 volt, a szakmunkástanulóké 6555. Közel 10 ezer egyetemi és főiskolai hallgatót tart nyilván a statisztika, ennél többen csak Budapest felsőfokú tanintézeiteiben képezik magukat. A tévé-előfizetőket tekintve tizennyolc megye megelőz bennünket, ebben valószínűleg közrejátszik az is, hogy a második

műsor ezen a vidéken még mindig csak speciális antennával vehető.

Szegedről annyit, hogy tavaly hivatalosan 175 ezer 747 lakosa volt, s a 208 ezer lakosú Miskolc és a 196 ezer lakosú Debrecen után ma hazánk harmadik vidéki városa. A dolgozók havi átlagbéré valamelyest meghaladja a háromezer forintot, ez azonban 400—600 forinttal kevesebb, mint amennyit a több nehéziparral bíró nagyvárosok lakói keresnek. A vidéki városok közül Szegeden épül legtöbb lakás, jól-lehet az ezer lakosra jutó új otthonok száma nagyobb például Veszprémben vagy Szekszárdon. Gondot okoz, hogy kevés a bölcsőde: a vizsgált esztendőben 1097 helyre 1770 kisgyereket vettek föl, vagyis a megyeszékhelyek közül itt a legsúlyosabb a helyzet. Az óvodai ellátottság jelentősen kedvezőbb.

Magyar—román vasúti tanácskozás Szegeden

Kedden, tegnap Szegeden, a MÁV-igazgatóság épületében négynapos magyar—román vasúti tanácskozás kezdődött. A nemzetközi határforgalmi tárgyaláson a MÁV, illetve a román vasutak vezérigazgatóságának képviselői, a szegedi és debreceni, valamint a kolozsvári és temesvári vasútigazgatóságok vezetői vesznek részt: Lovász László, a MÁV szegedi és Nicola Kertesz, a CFR kolozsvári igazgatóságának vezetője irányításával.

A tanácskozás célja a közös határállomások munkájá-

nak értékelése, összehangolása, továbbá az egyre növekvő nemzetközi vasúti forgalom zavartalan lebonyolítása érdekében a soron levő feladatok meghatározása. A tanácskozáson értékelik Kürtös közös határállomása és a többi magyar—román határállomás 1978. évi munkáját, a különböző teljesítmények, szolgáltatások és üzemi költségek alakulását, elszámolását. A vasúti áruszállításon kívül a megbeszéléseken szó lesz a Kürtösön dolgozó magyar vasutasok élet- és munkakörülményeinek további javításáról is.

Eladó — amit venni kéne

Hétköznapiak

Szentül hiszem, hogy vége van annak az időnek, amikor csúfolódással is beértük, ha valakit rendetlen, komolytalan munkán, nemtörődömséggel értünk. Az ilyesmit sokáig legfőlegbb átadtuk a humoristáknak, közzörüljük rajta a nyelvüket, a stílusukat. A lezser-ség, a figyelem rövidzárlatai, a kisebb hibák legfőlegbb indulatunkat gerjesztették — konzekvenciákra nemigen sarkalltak bennünket.

Most már a szükség meg a jövő biztonsága lassanként megtanít bennünket arra, hogy a kisebb dolgoknak is rangjuk van. Különösképpen akkor, ha megdőlünk, hogy többségük inkább hajlamos és alkalmas munkahelyén és munkakörében bizonyos apró hasznok, kamatok behajtására, mint „Kolumbusz tojásának kiköltésére”. Az viszont már mégis csak minimum 1979-ben, hogyha nem telik tőlünk ugyan egy százezer forint ötlet, de még tíz forint megtakarítása sem — legalább valami figyelmünk legyen az iránt, amit ránköböztek, mert különben még baklővéseinkért is fizetnek bennünket.

Itt szomszédol Szegeden egy száz kilométernyire működő cég már hetek, hónapok óta: speciális alkatrészekre lenne szüksége. No igen — de azokhoz speciális anyag kell, legalább ötven mázsá. Minden rendű és rangú anyagbeszerző ezért kajtatja az országot azóta a vállalatól ezer kilométereket utazva, napidíjakat és szállodaszámlákat halmozva, de anyag nincs. Jött megint jelenteni az egyik ügyintéző: keresik, kutatják, de még mindig nincs meg. S ha már itt járt, úgymond, letett egy iratsomót, nézzék már meg itt is: nincs-e valamire szükségük a vállalat igen folszaporított raktárkészletéből! Ugye könnyű kitalálni a poént? Ahogy nézgették, kiderült: nem ötven, de száztizenöt mázsát ajánl eladásra a cég ugyanaból az anyagból, amelyért hónapok óta tekeregnek az emberek az országban!

Jól tudom én, ilyen vicceket és példákat tömegével ki lehet találni. Komolyan érdeklődő embereknek azonban készséggel megnevezem a firmát.

Sajnos, a csattanó hiányzik. A szegedi munkavállaló nem vásárolta meg tőle a kurrentált hiánycikket, hogy legalább megviccelje partnereit.

De csak azért nem, mert kisiparos az árva, s nincs rá fedezete. Pedig ahogy mondja, ebből sokáig eldolgogzhatna. S még a hasznát is folszámolhatná azért, mert elolvasta, amit még az az anyagostálv sem tekintett át, amely összeállította. Szegények, másnak írták!

Vébéműszak

Ez a dolog még az argentinai futball-láz idején történt, de jól megjegyeztem, s hogy most mondom el, annak ugyanaz az oka, mint az előbbi sztorinál: valóban fog a társadalom türelme a könnyelmű munka- és kötelességfelfogással szemben. Történt pedig: egy két műszakos ipari szövetkezetben méltánytalannak ítélte néhány mundial-drukker, hogy nekik dologba kell menni, amikor az ország nagy része fotelben kényelmeskedve nézi a gyönyörű gólokat. Igazán, micsoda dolog, hogy a dolgozó nem nézheti a meccseket! S indult is valami okos kampany, már a szakszervezettől is megajánlaltak valakit, hadd nézhettek ők is a munkapad mellett azt a csodaszép játékot. Mibe kerülne? Csak le kellene hozni az ebédől a munkaterembe a tévét, húsz méter zsinór, a szerelést maguk is megcsinálják, s kész a vébéműszak.

Nem használt a közbenjárás. A vezetők a sarkukra álltak: a műhely nem klub; a tévé elvonná a figyelmet, ki felelne az ebből eredő balesetekért, effélék...

Amiért visszatérek a tavalyi példára, azért ennél több valamivel. A magyarázat alhumanizmusa és körmon-fonsága nem tetszik nekem. Nem lett volna hozzánk il-lőbb kerekben megmondani, hogy ez abszurdum? Hogy ez közönséges, tisztességtelen, erkölcsstelen elképzelés?

A tavalyi példát egy ideje értesülésem piszkálta föl bennem. Itthon járt egy külföldre szakadt hazánk fia, aki most éppen kis tartalékát fecseireli, mert munka nélkül van. Jó állása volt pedig, jó fizetéssel — de egy műszak után azt mondták neki: Holnaptól ne jöj-jön! Miért? Rádiózni otthon is lehet!

Valami meccs miatt bevitték kis táskarádióját a szalag mellé — s azóta hallgathatja éjjel-nappal.

Ilyen kapitalista recept szerint magam sem főznék. De tán nem érdektelen tudni, hogy a munkaidőt azért minden társadalmi rendszerben értelmezni kell.

Sz. S. L.

Tudományos szeminárium

A béke és a harmadik világ fejlődésének összefüggéseiről, és egy demokratikus nemzetközi gazdasági rend megvalósulásának lehetőségeiről kezdődött kedden két-napos tudományos szeminárium, a Hazafias Népfőnt Országos Tanácsának székházában. Bognár József akadémikus, az MTA Világgazdasági Kutatóintézetének igazgatója köszöntötte a Békevilág-tanács fejlődési munkabizottságának budapesti alakuló gyűlésén részt vett küldötteket, valamint a nemzetközi újságíróiskola húsz, Bu-

dapesten tanuló fejlődő országbeli hallgatóját.

A tudományos szeminárium első napján Kende István egyetemi tanár az imperializmusnak a béke és a fejlődés elleni új stratégiájáról tartott előadást. Ezt követően Szentes Tamás, az OBT fejlődési munkacsoportjának elnöke a tőkés világgazdaság válságának, belső egyenlőtlenségeinek jegeit és okait, valamint a harmadik világ országainak az 1980—1990. közötti fejlődési lehetőségeit elemezte.

Készülnek a pótkocsik Hódmezővásárhelyen

A Hódmezővásárhelyi Mezőgép Vállalat legtöbb munkáját az NDK-val kooperációs szerződés keretében gyártott speciális mezőgazdasági pótkocsik készítése adja. A naponta 18-20 utánfutó gyártási feltételeit jókor megteremtették a vállalat műszaki

szakemberei. A szerelőpályán még a nyári szabadságidőben korszerűsítették. A múlt év végén pedig az előkészítő üzemrészek az idén gyártásra kerülő gépek alkatrészeit gyártották. Így az idén már jó ütemben kezdődhetett a szerelés. (MTI)

Veterán köszöntése

Enyedi Zoltán felvétele

Tegnap, kedden délelőtt hivatalában fogadta és köszöntötte Deák Béla, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára Popán Imre nyugdíjas kubikost 70. születésnapján. Popán Imre — aki a Szocialista Hazáért Érdemrend birtokosa — 1923-ban kapcsolódott be a munkásmozgalomba, és 1936-tól tagja a pártnak. Születésnapján virággal és ajándékkal köszöntötték.